

Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego

ul. J. Słowackiego 11
66-010 Nowogród Bobrzański
NIP: 9291004928

e-mail: now.bobrz.um@post.pl
web: www.nowogrodobobrz.pl

Dni i godziny urzędowania:
Poniedziałek 8.00-16.00
wtorek - piątek 7.00 - 15.00

Nr telefonów i faksów:
Centrala 68 329-09-62
Centrala 68 329-09-64
Centrala 68 327-66-63
Budownictwo 68 327-66-10
Skarbnik Gminy 68 327-66-20

Nowogród Bobrzański, 7 sierpnia 2019r.

GKIII.6220.12.2019.MS

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 123 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 59 ust. 1 oraz art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 z późn. zm.), a także § 2 ust. 1 pkt. 7 lit. d Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 22 maja 2019r. (data wpływu do tut. urzędu 27 maja 2019r.) uzupełnionego pismem z dnia 10 czerwca 2019r. (data wpływu do tut. Urzędu 12 czerwca 2019r.) Grzegorza Czaban działającego z upoważnienia Arkadiusza Wiśniewskiego- pełnomocnika T-Mobile Polska S.A. ul. Marynarska 12, 02-674 Warszawa o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej” realizowanego na działce nr ewid. 71/3 obręb 0007 Kaczenice położonej w miejscowości Kaczenice gm. Nowogród Bobrzański, po zapoznaniu się z opinią Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim znak: WZŚ.4220.339.2019.PT z dnia 2 lipca 2019 r.(data wpływu do tut. urzędu 3 lipca 2019 r.), Lubuskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Gorzowie Wielkopolskim znak: NZ.9022.289.2019.JK z dnia 10 lipca 2019 r. (data wpływu do tut. urzędu 12 lipca 2019r.) oraz Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu znak: WR.RZŚ.435.808.2019.NR z dnia 15 lipca 2019r. (data wpływu do tut. urzędu 18 lipca 2019r.) oraz po analizie wniesionych w trakcie postępowania wniosków i uwag stron:

postanawiam

I. Nałożyć obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na Budowie stacji bazowej telefonii komórkowej na działce nr ewid. 71/3 obręb 0007 Kaczenice położonej w miejscowości Kaczenice gm. Nowogród Bobrzański;

II. Nałożyć obowiązek sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko dla ww przedsięwzięcia w zakresie przewidzianym w art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r. poz. 2081 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 66 uoos raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 ustawy oraz uwzględnić:

1) opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:

- a) charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne,
  - b) główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
  - c) przewidywane rodzaje i ilości emisji, w tym odpadów, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia,
  - d) informacje o różnorodności biologicznej, wykorzystywaniu zasobów naturalnych, w tym gleby, wody i powierzchni ziemi,
  - e) informacje o zapotrzebowaniu na energię i jej zużyciu,
  - f) informacje o pracach rozbiórkowych dotyczących przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,
  - g) ocenione w oparciu o wiedzę naukową ryzyko wystąpienia poważnych awarii lub katastrof naturalnych i budowlanych, przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii, w tym ryzyko związane ze zmianą klimatu;
- 2) opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym:
- a) elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz korytarzy ekologicznych w rozumieniu tej ustawy,
  - b) właściwości hydromorfologicznych, fizykochemicznych, biologicznych i chemicznych wód;
- 2a) wyniki inwentaryzacji przyrodniczej, przez którą rozumie się zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego, jeżeli została przeprowadzona, wraz z opisem zastosowanej metodyki; wyniki inwentaryzacji przyrodniczej wraz z opisem metodyki stanowią załącznik do raportu;
- 2b) inne dane, na podstawie których dokonano opisu elementów przyrodniczych;
- 3) opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 3a) opis krajobrazu, w którym dane przedsięwzięcie ma być zlokalizowane;
  - 3b) informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia - w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem;
- 4) opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia, uwzględniający dostępne informacje o środowisku oraz wiedzę naukową;
- 5) opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym:
- a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
  - b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska
- wraz z uzasadnieniem ich wyboru;
- 6) określenie przewidywanego oddziaływania analizowanych wariantów na środowisko, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej i katastrofy naturalnej i budowlanej, na klimat, w tym emisje gazów cieplarnianych i oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko, a w przypadku drogi w transeuropejskiej sieci drogowej, także wpływu planowanej drogi na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6a) porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c) dobra materialne,
- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a;
- 8) opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednio, pośrednio, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
  - a) istnienia przedsięwzięcia,
  - b) wykorzystywania zasobów środowiska,
  - c) emisji;
- 9) opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, wraz z oceną ich skuteczności odpowiednio na etapach realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia;
- 10) dla dróg będących przedsięwzięciami mogącymi zawsze znacząco oddziaływać na środowisko:
  - a) określenie założeń do:
    - ratowniczych badań zidentyfikowanych zabytków znajdujących się na obszarze planowanego przedsięwzięcia, odkrywanych w trakcie robót budowlanych,
    - programu zabezpieczenia istniejących zabytków przed negatywnym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia oraz ochrony krajobrazu kulturowego,
  - b) analizę i ocenę możliwych zagrożeń i szkód dla zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, w szczególności zabytków archeologicznych, w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia;
- 10a) dla instalacji do spalania paliw w celu wytwarzania energii elektrycznej, o elektrycznej mocy znamionowej nie mniejszej niż 300 MW ocenę gotowości instalacji do wychwytywania dwutlenku węgla, określoną na podstawie analizy:
  - a) dostępności podziemnych składowisk dwutlenku węgla,
  - b) wykonalności technicznej i ekonomicznej sieci transportowych dwutlenku węgla;
- 11) jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska;
- 11a) odniesienie się do celów środowiskowych wynikających z dokumentów strategicznych istotnych z punktu widzenia realizacji przedsięwzięcia;
- 12) wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, oraz określenie granic takiego obszaru, ograniczeń w zakresie

przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich; nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie drogi oraz przedsięwzięć polegających na budowie lub przebudowie linii kolejowej lub lotniska użytku publicznego;

13) przedstawienie zagadnień w formie graficznej;

14) przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

15) analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;

16) przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych, oraz informacje o dostępnych wynikach innego monitoringu, które mogą mieć znaczenie dla ustalenia obowiązków w tym zakresie;

17) wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;

18) streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;

19) podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia raportu;

19a) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą raportu jest zespół autorów - kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do raportu;

20) źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

UZASADNIENIE

Grzegorz Czaban działający z upoważnienia Arkadiusza Wiśniewskiego- pełnomocnika T-Mobile Polska S.A. ul. Marynarska 12, 02-674 Warszawa wystąpił w dniu 22 maja 2019r. (data wpływu do tut. urzędu 27 maja 2019r.) z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pn.: **„Budowa stacji bazowej telefonii komórkowej”** realizowanego na działce nr ewid. 71/3 obręb 0007 Kaczenice położonej w miejscowości Kaczenice gm. Nowogród Bobrzański.

Wezwaniem z dnia 28 maja 2019r. znak: GKIII.6220.12.2019.MS Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego wezwał pełnomocnika inwestora do uzupełnienia wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Niniejsze wezwanie zostało odebrane w dniu 4 czerwca 2019r. W dniu 12 czerwca 2019r. uzupełniono wniosek zgodnie z wezwaniem z dnia 28 maja 2019r.

Zawiadomieniem GKIII.6220.12.2019.MS z dnia 17 czerwca 2019r. organ, działając na podstawie art. 61 § 1 i §4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego(Dz.U. z 2018r. poz 2096 z późn. zm.) wszczął postępowanie w tej sprawie zawiadamiając jednocześnie strony o toczącym się postępowaniu.

Przed wydaniem niniejszej decyzji działając zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt.1 w/cyt. ustawy o oś, organ pismem znak: GKIII.6220.12.2019.MS z dnia 17 czerwca 2019r. wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Zielonej Górze oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie

o wydanie opinii w sprawie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w/w przedsięwzięcia.

W dniu 18 czerwca 2019r. wpłynął wniosek _____, będącej stroną niniejszego postępowania, z prośbą o udostępnienie akt dotyczących toczącego się postępowania. Skan całości akt został przekazany w formie elektronicznej na wskazany we wniosku adres e-mail.

Dnia 27 czerwca 2019r. w siedzibie urzędu stawił się _____ - będący stroną postępowania, celem zapoznania się z wnioskiem inwestora. Na niniejszą okoliczność spisany został protokół, w którym strona wniosła uwagę iż nie zgadza się z lokalizacją inwestycji oraz potencjalnym wpływem planowanego przedsięwzięcia na nieruchomość będącą własnością ..... z uwagi na szkodliwy wpływ promieniowania wytwarzanego wskutek planowanej inwestycji, nie wskazując jednak w jakim zakresie promieniowanie będzie miało szkodliwy wpływ, jakie normy zostaną przekroczone.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny pismem z dnia 26 czerwca 2019r. znak: NS-NZ.013.5.2019 poinformował Burmistrza Nowogrodu Bobrzańskiego o przesłaniu wniosku w sprawie wyrażenia opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko wg kompetencji- Lubuskiemu Państwowemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Sanitarnemu w Gorzowie Wielkopolskim.

W dniu 27 czerwca 2019r. wezwano telefonicznie pełnomocnika inwestora do przedłożenia aktualnego upoważnienia udzielonego przez Arkadiusza Wiśniewskiego do występowaniu (notatka służbowa z przeprowadzonej rozmowy w aktach sprawy). W dniu 29 czerwca 2019r.(data wpływu do tut. urzędu 1 lipca 2019r.) pełnomocnik inwestora przesłał do organu prowadzącego postępowanie aktualne pełnomocnictwo wraz z dowodem uiszczenia opłaty skarbowej. Omyłkowo dostarczono wadliwe pełnomocnictwo, a opłatę skarbową wniesiono do niewłaściwego organu. Ponownie w dniu 2 lipca 2019r. wezwano telefonicznie (notatka służbowa z przeprowadzonej rozmowy w aktach sprawy) do przedłożenia ważnego pełnomocnictwa. Tego samego dnia otrzymano drogą e-mailową skan dokumentu, a oryginał wysłano pocztą tradycyjną (data wpływu do urzędu 3 lipca 2019r.).

Lubuski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Gorzowie Wielkopolskim w opinii znak: NZ.9022.289.2019.JK z dnia 10 lipca 2019r. (data wpływu: 12 lipca 2019r.) stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. inwestycji.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, w piśmie z dnia 2 lipca 2019r. (data wpływu: 3 lipca 2019r.) znak: WZŚ.4220.339.2019.PT, po rozpatrzeniu całości załączonej dokumentacji, stwierdził, że przedmiotowe przedsięwzięcie nie podlega obowiązkowi przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w art. 59 ust. 1 i 2 ustawy o OOS, ponieważ nie spełnia ono warunku, który pozwalałby zaliczyć powyższe przedsięwzięcie do inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Planowana do budowy stacja bazowa składać się będzie z anten sektorowych, radioliniowych oraz modułów radiowych przymocowanych do wsporników wieży kratowej o wysokości H = 63 m (wraz z odgromnikami), szaf teletechnicznych oraz dróg kablowych łączących poszczególne elementy.

Zakres prac:

- budowa wieży kratowej typu BOT E-1 o wysokości 63,0 m (wraz z odgromnikami),
- instalacja modułów radiowych (6 szt.) dla anten sektorowych- przykręcanie do projektowanych konstrukcji wsporczych,
- montaż anten sektorowych (3 szt.)- przykręcanie do projektowanych konstrukcji wsporczych,
- montaż anten radioliniowych (4 szt.) – przykręcanie do projektowanych konstrukcji wsporczych,
- instalacja szaf telekomunikacyjnych i niezbędnej instalacji- i przymocowanie kabli antenowych do drabinek kablowych.

Na masztach antenowych zostaną zainstalowane 3 anteny sektorowe tworzące 3 sektory skierowane na azymuty 100° , 240° oraz 340° , każdy sektor będzie stanowić jedna antena typu AS-1. Anteny posiadać będą równoważną moc promieniowaną izotropowo (EIRP) 8402 W. Anteny mają być zawieszane na wysokości 59,1 m n. p. t., a maksymalne pochylenie wynosić będzie do 13° . Inwestycja zlokalizowana ma być na działce o nr ewid. 71/3, w obrębie Kaczenice, gmina Nowogród Bobrzański.

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu w piśmie z dnia 15 lipca 2019r. (data wpływu: 18 lipca 2019r.) znak WR.RZS.435.808.2019.NR, na podstawie danych i obliczeń zawartych w dokumentacji dotyczącej planowanej inwestycji, wyraził stanowisko iż dla przedstawionej konfiguracji anten sektorowych budowa rozpatrywanej stacji bazowej telefonii komórkowej nie osiąga progów wskazanych w §3 ust. 1 pkt 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71). Wobec tego planowana inwestycja nie zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia stało się bezprzedmiotowe.

W dniu 18 lipca 2019r. wpłynął wniosek o udostępnienie opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowej Powiatowej Inspekcji Sanitarnej oraz Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie uzyskanych w toku prowadzenia postępowania. Niniejsze dokumenty zostały przesłane wnioskodawczyni w dniu 18 lipca 2019r. (wydruk e-mail w aktach sprawy).

Zgodnie z art. 10 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018r. poz. 2096 z późn. zm.) zawiadomiono strony postępowania zawiadomieniem znak: GKIII.6220.12.2019.MS z dnia 19 lipca 2019r. o zakończeniu postępowania dowodowego. Poinformowano o możliwości wypowiedzenia się w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, co do zebranych dowodów i materiałów, o możliwości przedstawienia swojego stanowiska oraz zgłoszenia wniosków dowodowych w sprawie, jak i możliwości złożenia wszelkich dokumentów, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy.

W dniu 25 lipca 2019r. w Urzędzie Miejskim w Nowogrodzie Bobrzańskim stawił się ..... celem ponownego zapoznania się z dokumentacją sprawy. Udostępniono stronie kserokopię: opinii sanitarnej, pisma Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, jak również kserokopię podkładu geodezyjnego z zaznaczonymi osiami głównych wiązek promieniowania anten (protokół w aktach sprawy). W Urzędzie Miejskim w Nowogrodzie Bobrzańskim stawił się również w dniu 25 lipca 2019r. ,

będący stroną postępowania celem zapoznania się z dokumentacją sprawy. Na wniosek strony udostępniono kserokopię: opinii sanitarnej, pisma Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, jak również kserokopię podkładu geodezyjnego z zaznaczonymi osiami głównych wiązek promieniowania anten (protokół w aktach sprawy).

Pismem z dnia 26 lipca 2019 r. _____, wniosła uwagi co do treści materiału dowodowego. Niniejsze wystąpienie oparte zostało o orzecznictwo sądowo-administracyjne w zakresie kwalifikacji środowiskowej przedmiotowej inwestycji. W dniu 29 lipca 2019r. .... wniósł uwagi do materiału dowodowego.

W toku postępowania, po analizie ww. wystąpień, Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego, przychylił się do stanowisk w nim zawartych.

Na wstępie podkreślić należy, że kwalifikacja przedsięwzięcia dokonana przez wnioskodawcę nie jest dla organu wiążąca i podlega ocenie jak każdy dowód, stosownie do przepisu art. 80 kpa. Niezależnie od dokumentacji złożonej przez Inwestora, to organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy, w myśl art. 75 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stanowisko wyrażone w wyroku NSA z dnia 12 grudnia 2018 r. (sygn. akt II OSK 187/17) wskazuje, że nie odpowiadało wymogom proceduralnym działanie organu pierwszej instancji, który decyzje o umorzeniu postępowania podjął wyłącznie na podstawie dokumentacji złożonej przez inwestora, bez jego weryfikacji. Organ powinien dokonać kwalifikacji przedsięwzięcia w świetle przepisów art. 59 ust. 1 i art. 71 ust. 2 ustawy z 3 października o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz art. 47 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. W orzecznictwie wskazuje się, że organ powinien albo dokonać samodzielnej analizy albo zasięgnąć ekspertyzy w zakresie tego czy zasięg oddziaływania anten nie kumuluje się z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne.

Pogląd w podobnej sprawie przedstawił m.in. również Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 grudnia 2016 r. (sygn. akt II OSK 708/15), który wskazał, że „kwalifikacja przedsięwzięcia” nie jest dowodem, na którym można byłoby stwierdzić, czy przedmiotowa inwestycja wymagała uprzednio przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W tym bowiem zakresie kluczowe jest ustalenie odległości miejsc dostępnych dla ludności od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anteny. Oznacza to konieczność, po pierwsze, ustalenia jaki charakter ma nieruchomość, na której realizowana jest inwestycja telekomunikacyjna, po drugie, jaki mają charakter nieruchomości sąsiednie znajdujące się w stosownej odległości od środka elektrycznego, wzdłuż osi głównej wiązki promieniowania anteny.

Mając na uwadze powyższe, Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego, przyjął iż zachodzi konieczność analizy przedłożonego materiału dowodowego (w tym karty informacyjnej przedsięwzięcia oraz kwalifikacji przedsięwzięcia) w oparciu o wskazane orzecznictwo, które wskazuje wymagania dotyczące prawidłowej kwalifikacji przedsięwzięć polegających na budowie stacji bazowych telefonii komórkowej.

Niniejszą analizę należy rozpocząć od zbadania, czy w rozpoznawanej sprawie nie miał zastosowania § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Podkreślenia wymaga fakt, że powyższa problematyka występowała już niejednokrotnie w orzecznictwie sądów administracyjnych, które zwracały uwagę na konieczność wyjaśnienia sumowania mocy poszczególnych anten, celem wyznaczenia łącznej, rzeczywistej wartości promieniowania anten (por. wyroki NSA, z dnia 10 marca 2015r., sygn. akt II OSK 1911/13, z dnia 17 listopada 2011r. , sygn akt II OSK 1680/10, z dnia 23 stycznia 2014 r., sygn. akt II OSK 1829/12, z dnia 5 grudnia 2008 r., sygn. akt II OSK 1928/07).

Faktem jest, że nie obowiązuje już § 4 poprzedniego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko, formułujący zasadę, że parametry tego samego rodzaju, charakteryzujące skalę przedsięwzięcia i odnoszące się do przedsięwzięć tego samego rodzaju i położonych na terenie jednego zakładu lub obiektu, istniejących i planowanych sumuje się. Nie oznacza to jednak, że obecnie parametry charakteryzujące przedsięwzięcie nie podlegają sumowaniu przy jego kwalifikacji do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przepis § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. wprost narzuca bowiem taki obowiązek. Skoro za parametry realizowanego przedsięwzięcia uznaje się równoważną moc promieniowaną izotropowo, wyznaczoną dla pojedynczej anteny, to parametry te pozwalają na zaliczenie przedsięwzięcia do potencjalnie znacząco negatywnie oddziałującego na środowisko, jeżeli po ich zsumowaniu, osiągną progi określone w § 3 ust. 1 rozporządzenia. Odmienna wykładnia powołanego przepisu pozostawałaby w sprzeczności z treścią art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, implementowanej do krajowego porządku prawnego ustawą o dostępie do informacji środowiskowej, który przewiduje obowiązek poddania ocenie skutków przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko naturalne m.in. z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji. Sprzeczne i zawężające w stosunku do tego podejścia byłoby uwzględnianie w zakresie oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne przez przedsięwzięcie jedynie poszczególnych jego elementów (pojedynczych anten) bez względu na łączny rozmiar ich oddziaływania.

Zgodnie z treścią Wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 września 2015 r. (sygn. akt II OSK 139/14) „niewątpliwie jednym z parametrów inwestycji polegającej na budowie instalacji radiotelekomunikacyjnej, do jakich zalicza się stacja bazowa telefonii komórkowej jest, jak wyżej wskazano, ilość i moc anten. Wykładnia systemowa § 3 ust. 1 prowadzi bowiem do wniosku, że celem ustawodawcy było wskazanie inwestycji, które potencjalnie znacząco mogą oddziaływać na środowisko, co oznacza, że rolą organów powołanych do ochrony środowiska jest ustalenie, w jaki sposób inwestycja (a nie poszczególne anteny) wpłynie na środowisko. Dla poczynienia prawidłowych ustaleń niezbędne jest zatem określenie nie tylko mocy poszczególnych anten, ale i rozważenia ewentualnego nakładania się (nachodzenia) wiązek promieniowania emitowanych przez poszczególne anteny. Nie można bowiem wykluczyć, że ewentualne nakładanie lub nachodzenie się wiązek spowoduje, iż moc promieniowania znacznie przekroczy wielkości dopuszczalne. Odmienna interpretacja § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia prowadziłaby do możliwości obejścia prawa przez potencjalnych inwestorów, co z pewnością nie było intencją

ustawodawcy. Przyjęcie bowiem, że dla ustalenia czy przedsięwzięcie oddziałuje potencjalnie znacząco na środowisko niezbędne jest ustalenie mocy promieniowania jedynie pojedynczej anteny może doprowadzić do planowania takich przedsięwzięć, które składać się będą z kilku a nawet kilkunastu anten, których każda posiadać będzie moc promieniowania niewpływającą ujemnie na środowisko, zaś po przecięciu z inną co najmniej na linii nakładania się lub przecinania stworzy moc znacznie przekraczającą wartości dopuszczalne.

Dla oceny oddziaływania inwestycji na środowisko istotne znaczenie może mieć wyjaśnienie kwestii czy moc anten planowanych do zainstalowania w ramach zamierzonego przedsięwzięcia nie kumuluje się wzajemnie lub z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne.”

Ponadto, jak wskazuje Sąd „stosownie [...] do § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1 jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących to przedsięwzięcie z parametrami realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1 § 2 rozporządzenia. Powyższy przepis jednoznacznie przewiduje sumowanie parametrów przedsięwzięcia, którego dotyczy postępowanie administracyjne, a czyni to przez użycie określenia: "po zsumowaniu parametrów charakteryzujących to przedsięwzięcie". W tym miejscu należy zaznaczyć, iż zdaniem Sądu obowiązek badania kwalifikacji przedsięwzięcia (poprzez sumowanie jego parametrów charakterystycznych) w przypadku przebudowy czy rozbudowy obiektu istniejącego bezpośrednio wskazuje na konieczność jego zastosowania przy budowie nowego przedsięwzięcia. Zostało to wskazano w zapisie: „[...] brzmienie przepisów § 3 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 rozporządzenia dotyczących rozbudowy, przebudowy lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia potwierdza zasadność sumowania parametrów danego przedsięwzięcia. Celem tych przepisów jest sprawdzenie, czy dane przedsięwzięcie po rozbudowie czy przebudowie (np. na skutek zamontowania dodatkowej anteny) nie zmieniło parametrów w taki sposób, iż po rozbudowie, przebudowie lub montażu kwalifikuje się do przedsięwzięć, o jakim mowa w powołanym wyżej rozporządzeniu. Jeśli prawodawca nakazuje sprawdzać kwalifikacje danego przedsięwzięcia po jego rozbudowie bądź przebudowie do przedsięwzięć, o których mowa w § 2 ust. 1 (przedsięwzięcia mogące zawsze oddziaływać na środowisko) i w § 3 ust. 1 (przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko) to nieracjonalne i nieuzasadnione byłoby prezentowanie stanowiska, iż w przypadkach budowy nowego przedsięwzięcia parametry tego przedsięwzięcia nie podlegają sumowaniu.”

W tym miejscu należy również odnieść się do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2018 r. (sygn. akt II OSK 766/16), który zanegował przedstawione powyżej stanowisko, dotyczące konieczności sumowania mocy poszczególnych anten, na potrzeby kwalifikacji przedsięwzięcia. Wskazany wyrok wyraża jednak nieutrwalone stanowisko sądu. W znacznie większej części orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego dominuje pogląd, wyrażony m.in. w kolejnych wyrokach, jak na przykład z dnia 15 maja 2018 r. (sygn. akt II OSK 1105/18), gdzie zaznaczono, że wprawdzie interpretacja przepisów rozporządzenia z 9 listopada 2010 r. (§ 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8) w związku z art. 71 ust. 2 ustawy z 3 października 2008 r. nie jest w orzecznictwie jednolita, to jednak skład orzekający przychylił się do wyroków NSA, w których wskazano, że dla prawidłowej oceny w zakresie kwalifikowania przedsięwzięć jako mogących zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko niezbędne jest dokładne określenie parametrów zarówno poszczególnych urządzeń, jak i całego przedsięwzięcia (por. m.in. wyroki NSA z 9 czerwca

2017 r., II OSK 1839/16 i z 29 września 2015 r., II OSK 139/14). Stanowisko to zostało również potwierdzone w następnych wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego (m.in. sygn. akt II OSK 1570/18 z dnia 3 lipca 2018 r.), wskazujących, iż wyrok NSA z dnia 11 stycznia 2018 r., sygn. akt II OSK 766/16 stanowi pogląd incydentalny.

W tym miejscu nie sposób również pominąć orzeczenie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 lutego 2019 r. (sygn. akt II OSK 262/19), w którym wskazano, na konieczność wzięcia pod uwagę parametrów całej instalacji przy jej kwalifikacji. Sąd wskazał, że w pierwszej kolejności wskazać należy, że z przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 71) - § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 - wynika, że do parametrów technicznych stacji bazowej telefonii komórkowej decydujących o wpływie na środowisko należą: rodzaj anteny (instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne, radiolokacyjne); liczna anten; moc promieniowania poszczególnych anten; emisja pola elektromagnetycznego przez poszczególne anteny; odległość instalacji od miejsc dostępnych dla ludzi; występowanie na obiekcie realizowanej lub zrealizowanej innej instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej lub radiolokacyjnej. Dopiero określenie tych poszczególnych parametrów technicznych inwestycji pozwala na dokonanie jej kwalifikacji i charakteru (por. wyroki NSA: z dnia 28 lutego 2018r., sygn. akt II OSK 243/18; z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2706/13; z dnia 12 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 104/13 - CBOSA). Jednym z podstawowych parametrów inwestycji polegającej na budowie instalacji radiotelekomunikacyjnej (tj. m.in. stacji bazowej telefonii komórkowej) jest ilość i moc anten. Dla poczynienia prawidłowych ustaleń, w jaki sposób dana inwestycja wpłynie na środowisko niezbędne jest określenie nie tylko mocy poszczególnych anten, ale i rozważenia ewentualnego nakładania się (nachodzenia) wiązek promieniowania emitowanych przez poszczególne anteny. Nie można bowiem wykluczyć, że ich ewentualne nakładanie bądź nachodzenie się spowoduje, że moc promieniowania znacznie przekroczy wartości dopuszczalne.

Z powyższych względów niezbędne jest – dla prawidłowej oceny, czy dana inwestycja może potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – dokładne określenie parametrów zarówno poszczególnych anten jak i całego przedsięwzięcia (por. wyroki NSA: z dnia 16 czerwca 2015 r., sygn. akt II OSK 2706/13; z dnia 29 września 2015 r., sygn. akt II OSK 139/14 - CBOSA).

Wykładnia systemowa § 3 ust. 1 rozporządzenia prowadzi do wniosku, że celem ustawodawcy było wskazanie inwestycji, które potencjalnie znacząco mogą oddziaływać na środowisko, co oznacza, że rolą organów powołanych do ochrony środowiska jest ustalenie, w jaki sposób inwestycja (a nie poszczególne anteny) wpłynie na środowisko. Dla oceny oddziaływania inwestycji na środowisko istotne znaczenie może mieć wyjaśnienie kwestii, czy moc anten planowanych do zainstalowania w ramach zamierzonego przedsięwzięcia nie kumuluje się wzajemnie lub z innymi urządzeniami wytwarzającymi pole elektromagnetyczne. Stosownie bowiem do § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia, do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących to przedsięwzięcie z parametrami realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1. Przepis ten jednoznacznie przewiduje sumowanie parametrów przedsięwzięcia, którego dotyczy postępowanie administracyjne. [...] Kwalifikacja przedsięwzięcia dla instalacji radiokomunikacyjnej powinna uwzględniać również kwestie badania poziomu równoważnej mocy promieniowania izotropowo całej instalacji, czyli

podczas działania wszystkich projektowanych anten sektorowych. Materiał dowodowy sprawy winien bowiem dawać odpowiedź na pytanie, czy w danej sprawie może znaleźć zastosowanie przepis § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia.

Kolejnym orzeczeniem wskazującym wykładnię przepisów prawa jest Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 03 lipca 2018 r. (sygn. akt II OSK 1570/18). W wyroku tym wskazano, że wykładnia § 3 ust. 1 rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. prowadzi do wniosku, że celem ustawodawcy było wskazanie inwestycji, które potencjalnie znacząco mogą oddziaływać na środowisko, co oznacza, że rolą organów powołanych do ochrony środowiska jest ustalenie, w jaki sposób inwestycja (a nie poszczególne anteny) wpłynie na środowisko. Brzmienie przepisów § 3 ust. 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia z 2010 r. dotyczących rozbudowy, przebudowy lub montażu realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia potwierdza zasadność sumowania parametrów danego przedsięwzięcia. Jeżeli bowiem nakazano sprawdzać kwalifikację danego przedsięwzięcia po jego rozbudowie bądź przebudowie jako przedsięwzięcie mogących zawsze znacząco albo potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, to nieracjonalne byłoby przyjęcie stanowiska, że w przypadkach budowy nowego przedsięwzięcia równoważna moc promieniowana izotropowo dla pojedynczych anten nie podlega sumowaniu. Przepis § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia z dnia 9 listopada 2010 r. ma charakter normy ogólnej określającej sposób wyznaczania równoważnej mocy promieniowanej izotropowo dla pojedynczej anteny. Natomiast § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia ma charakter normy uzupełniającej pozwalającej na rozstrzygnięcie czy mamy do czynienia z inwestycją mogącą zawsze znacząco albo potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko jako całość. Pomędzy tymi normami, wbrew twierdzeniom skarżącej kasacyjnie, nie zachodzi kolizja uzasadniająca stosowanie reguły kolizyjnej *lex specialis derogat legi generali*. Żeby można było zsumować parametry charakteryzujące realizowane przedsięwzięcie - stację bazową telefonii komórkowej na której zostanie zainstalowanych więcej anten, niezbędne jest najpierw ustalenie mocy promieniowanej izotropowo dla pojedynczej anteny.

Na szczególną uwagę zasługuje także Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 21 czerwca 2017 r. (sygn. akt IV SA/Po 313/17), który wyjaśnił, że *przepis § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia ma charakter statuującego zasady stosowania tych parametrów, które decydują o kwalifikacji danego przedsięwzięcia i mają charakter ogólny. Otóż instruuje, w jaki sposób kwalifikować tego rodzaju przedsięwzięcia, jeśli chodzi o te dwa kryteria ustanowione przepisem prawa: równoważną moc promieniowaną izotropowo i odległość od miejsc dostępnych dla ludności.*

Natomiast § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia ma charakter przepisu uzupełniającego do omawianej normy. Przede wszystkim odnosi się on do tego samego zakładu lub obiektu i reguluje sytuację, w której w ramach jednego powiązanego terenu istnieje lub będzie realizowana inwestycja tego samego rodzaju. Gdyby oddzielnie oceniać te przedsięwzięcia wedle kryteriów określonych w § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia, żadne z nich nie kwalifikowałoby się jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, co oznacza, że nie byłoby możliwości przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Tymczasem przepis § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia w takiej sytuacji tj. w ramach tego samego zakładu lub obiektu nakazuje sumowanie tych przedsięwzięć. Może być bowiem przykładowo sytuacja, w której pierwsza instalacja na terenie tego zakładu wymagała przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko, a druga instalacja oceniana oddzielnie nie wymagałaby takiej oceny, bowiem nie spełniałaby kryteriów podanych w § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia. Wówczas dojdzie do stosowania ów § 3 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia, nakazujący jednak sumowanie obydwu przedsięwzięć (w istocie ocenę nakładania się mocy

promieniowania poszczególnych anten), co w konsekwencji doprowadzi do sytuacji, że w przypadku tej drugiej anteny będzie jednak konieczność wydania decyzji środowiskowej.

Ponadto, materią nierozzerwalnie związaną z kwalifikacją stacji bazowych telefonii komórkowej jest kwestia występowania miejsc dostępnych dla ludności. Zgodnie z art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U.2018.799 t.j. z dnia 2018.04.27) są to wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego.

W praktyce kwalifikacja przedsięwzięcia sprowadza się do wykazania, że oś wiązki nie będzie znajdowała się w miejscach dostępnych dla ludności, stąd konieczność analizy otoczenia stacji bazowej, tym większego obszaru, im większa jest moc EIRP jej anten sektorowych (dłuższa oś główna wiązki). Wiązka główna nie może się znaleźć w żadnym punkcie swojego przebiegu niżej niż 2,0 m nad powierzchnią dostępną dla ludności. Wysokość ta wynika z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów. Punkt 11 załącznika nr 2 do wymienionego rozporządzenia określa, że pomiary promieniowania elektromagnetycznego, wykonywane po uruchomieniu stacji bazowej, dokonywane są maksymalnie na wysokości właśnie 2,0 m nad powierzchnią, na której mogą przebywać ludzie.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 stycznia 2018 r. (sygn. akt II OSK 766/16) jeśli na terenie znajduje się zabudowa mieszkaniowa, to należy zakładać, że bez potrzeby użycia sprzętu technicznego człowiek będzie miał dostęp do miejsc, które znajdują się nie wyżej niż 2 m nad budynkiem, który stanowi taką zabudowę.

Ponadto są to miejsca, o jakich stanowi norma art. 124 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. W kontekście oddziaływania pól elektromagnetycznych należy rozumieć oddziaływanie takich pól zarówno na tereny, na których istnieje legalnie wzniesiona zabudowa z przeznaczeniem na pobyt ludzi, jak i na tereny, na których taka zabudowa może być wznoszona zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym – patrz wyrok NSA z dnia 12 czerwca 2014 r. sygn. akt II OSK 104/13. Tak więc przez zwrot "miejsca dostępne dla ludności" należy rozumieć miejsca, gdzie choćby potencjalnie może powstać zabudowa zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym zgodnie z ustaleniami prawa miejscowego jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego (wyrok NSA z dnia 19 października 2017 r., II OSK 289/16). Dodatkowo, zgodnie z Wyrokiem NSA z dnia 13 grudnia 2017 r., II OSK 804/17, kwestia istnienia miejsc dostępnych dla ludności jest nierozzerwalnie związana z możliwością korzystania z prawa własności przez właścicieli nieruchomości będących w zakresie oddziaływania planowanej stacji bazowej. Należy ocenić bowiem, czy realizacja danego zamierzenia inwestycyjnego nie wpłynie w niedopuszczalny sposób na możliwość przyszłego zagospodarowania terenów sąsiednich, a więc czy planowana inwestycja nie spowoduje nadmiernego ograniczenia praw do sąsiednich nieruchomości, bądź naruszenia istoty prawa własności, w tym wypadku przez możliwość promieniowania w miejscach dostępnych dla ludzi. W tym zaś celu niezbędne jest odniesienie się do możliwej zabudowy na terenach sąsiednich. Dalej wskazać należy, iż jeśli przepis nie określa cenzury czasowej dla dokonania oceny, czy dane miejsce jest miejscem dostępnym dla ludności, to należy przyjąć, że w art. 124 ust. 2 Prawa ochrony środowiska chodzi nie tylko o miejsca dostępne dla ludzi w dacie składania przez inwestora wniosku o ustalenie lokalizacji celu publicznego, czy też wydania decyzji przez właściwy organ, ale także w przeszłości.

Analiza przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzi do wniosku, że skoro moc pojedynczej anteny przypisanej każdemu z trzech azymutów (100°, 240°, 340°) wynosi 8402,0 W, to mając na uwadze orzecznictwo sądowo-administracyjne, na potrzeby kwalifikacji, należy wyznaczyć moc całkowitą instalacji, a co za tym idzie dokonać sumowania. Przywołać w tym miejscu należy również wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego, który orzeczeniu z dnia 10 maja 2019 r. (sygn. akt II OSK 1561/17), wskazał, że w toku prowadzenia postępowania w sprawie zakwalifikowania planowanej budowy stacji bazowej telefonii komórkowej *zagadnienie sumowania (kumulacji), z uwagi na treść § 4 ww. rozporządzenia, było konieczne dla oceny oddziaływania danego przedsięwzięcia na środowisko, a więc pod względem obowiązkowości sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko. To dokonanie takiej oceny pozwala ustalić, w jakim zakresie niezbędne byłoby ewentualne sumowanie mocy poszczególnych anten, w celu zbadania możliwości wystąpienia zjawiska kumulowania się promieniowania, a przez to rzeczywistej wartości promieniowania anten. Zjawisko kumulacji może prowadzić do innej kwalifikacji szkodliwego promieniowania, co w konsekwencji skutkować może koniecznością zaliczenia danego przedsięwzięcia do katalogu przedsięwzięć potencjalnie oddziałujących na środowisko. Z tej przyczyny doszło do naruszenia § 4 ww. rozporządzenia w stopniu mającym istotny wpływ na wynik sprawy, ponieważ ma znaczenie dla stwierdzenia oczywistości naruszenia prawa, charakteru przepisu i skutków społeczno-gospodarczych, a więc dla oceny czy decyzja o pozwoleniu na budowę może być akceptowana jako rozstrzygnięcie wydane przez organ praworządne państwa.*

Treść powyższego wyroku pozwala na dokonanie sumowania mocy anten planowanych do realizacji na każdym z trzech azymutów (100°, 240°, 340°). Zatem całkowita moc instalacji, wyznaczona na potrzeby kwalifikacji przedsięwzięcia powinna wynosić 3 x 8402 W, co sumarycznie daje wartość 25.206 W.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć:

- instalacje radiokomunikacyjne, radionawigacyjne i radiolokacyjne, z wyłączeniem radiolinii, emitujące pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 0,03 MHz do 300 000 MHz, w których równoważna moc promieniowana izotropowo wyznaczona dla pojedynczej anteny wynosi nie mniej niż:

a) 2000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 100 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

b) 5000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 150 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

c) 10 000 W, a miejsca dostępne dla ludności znajdują się w odległości nie większej niż 200 m od środka elektrycznego, w osi głównej wiązki promieniowania tej anteny,

d) 20 000 W

- przy czym równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna;

Przedstawiona przez Sądy Administracyjne wykładnia przepisów prawa, pozwala ocenić, iż o ile występowanie miejsc dostępnych dla ludności należy wyznaczyć dla pojedynczej anteny, o tyle moc instalacji, rzutuje na odległość ich wyznaczania i kwalifikację przedsięwzięcia. Takie stanowisko, jednoznacznie wskazuje, że moc sumaryczna planowanej instalacji przekracza 20.000 W, jako wartość wskazaną w § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, kwalifikując jednoznacznie przedsięwzięcie jako zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko.

Mając na uwadze powyższe, Burmistrz Nowogrodu Bobrzańskiego kwalifikuje niniejsze przedsięwzięcie w rozumieniu przepisów § 2 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w myśl art. 74 ust. 1 pkt 1 uoos jest obligatoryjne.

Wobec powyższego postanowiono jak w sentencji.

Z up. Burmistrza
/-/ mgr inż. Mirosław Walencik
Zastępca Burmistrza

POUCZENIE

Na niniejsze postanowienie służy stronom prawo zażalenia do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze za pośrednictwem Burmistrza Nowogrodu Bobrzańskiego w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Otrzymują:

1. Pełnomocnik inwestora- Grzegorz Czaban, ATEM-Polska sp. z o.o.
ul. Kobierzycka 24
52-315 Wrocław
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
6. Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa
Oddział Terenowy w Gorzowie Wielkopolskim
Filia w Zielonej Górze
ul. Kręta 5
65-770 Zielona Góra
7. użytkownicy działki nr 426/1- stanowiącej drogę publiczną- ZAWIADOMIENIE POPORZEZ OBWIESZCZENIE
8. A/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
ul. Jagiellończyka 8
66-400 Gorzów Wielkopolski
2. Lubuski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny
ul. Kazimierza Jagiellończyka 8b
66-400 Gorzów Wielkopolski
3. Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie
Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej we Wrocławiu
ul. Norwida 34
50-950 Wrocław